

Betragtninger her, og at der i visse Tilfælde kan komme til at gaa Invalidere ud af Sygekassen, som neppe burde gøre det; men det ærede Medlem er dog klar over, at hvis de bliver nødt til at falde Kommunerne til Byrde, bliver den Hjælp, de faar af Kommunerne, ikke en Hjælp med Fattighjælps Virkning.

Til sidst kom det ærede Medlem ind paa den gamle Tanke om en Aftrapning, efter at Invalidens Erhvervsevne er kommet over Lovens Grænse. Jeg har tidligere taget stærkt Afstand herfra, og jeg maa vedblivende gøre det. Jeg maa henvise til, at i det Øjeblik Invalideforsikringsretten ved en Kendelse fratager en Rentenyder hans Rente, har man altid gjort det paa en saa grundig og sikker Maade, at man kunde gaa ud fra, at der ikke var sket Ubillighed mod vedkommende Rentenyder, men at han nu havde en saadan Erhvervsevne, at han selv kunde erhverve det nødvendige til Livets Ophold.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang takke Udvalget og udtale, at jeg kan tiltræde alle Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Rasmus Nielsen): Jeg opfatter de Udtalelser, der er faldet i Dag, som Udtryk for, at man fra alle Sider, uanset hvilken politisk Opfattelse man har, i sin Stilling til denne betydelige sociale Lov ønsker, at Respekten for Loven kan bevares igennem det Revisionsforslag, som forhaabentlig inden ret længe vil blive ophøjet til Lov. Der er ikke Tvivl om, at saaledes som denne Lov har virket gennem Aarene siden 1921, med de Misbrug, der er sket paa Grund af Mangel paa Kontrol og andre Svagheder i Loven, er der opstaaet en betydelig Misstemning mod denne Lov, som jeg mener maatte være en af vore mest betydelige sociale Love; men gennem de Ændringer, der nu indføres, naar vi et betydeligt Skridt frem imod at faa den Lov, som vi gerne skulde have.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (A. P. Hansen) dvælede særlig ved den foreslaaede Bestemmelse om de aandssvages Stilling. Man fik det Indtryk, at det drejede sig om et meget betydeligt Antal Rentenydere, som her kommer til at staa i en uhyre vanskelig Stilling. Saa vidt det er blevet oplyst, er der under den nuværende Invalidelov ca. 650 Rentenydere, som er aandssvage, men efter de Oplysninger, vi har faaet, har det ikke været muligt at faa konstateret, for hvor mange af disse Aandssvagede er den eneste Grund til, at de faar Invaliderente, og hvor mange der derfor

vil glide ud efter den Ændring, som nu foreslaas indføjet i Loven. Af stedsevarende Invaliderrentenydere er der altsaa ca. 600—650 aandssvage Rentenydere, og der er omtrent 30, der staa som midlertidige Invaliderrentenydere. I Forhold til det store Antal Invaliderrentenydere, et Antal, der ligger lige oppe ved 20 000, er dette altsaa kun en ganske lille Procentdel. Men jeg vil tilføje, at selv om det kun var en enkelt, der kunde øves Uret imod, vilde det være i høj Grad urigtigt at indføre en saadan Bestemmelse, dersom man derved uddrog de Mennesker den Forsorg, som er nødvendig for dem. Men det er der slet ikke Tale om. Jeg synes, der er et andet Forhold, vi maa tage med i Betragtning. Denne Lov er jo kun delvis en Forsikringslov, idet Sygekassemedlemmerne selv betaler en Del, en forholdsvis lille Del af den Invalidepræmie, som kan sikre dem en Rente af 800 Kr. Denne Præmie dækker ca. $\frac{1}{4}$ af Forsikringskravene. For Arbejdsgivernes Vedkommende gælder det samme. Men Lovens Forudsætning maa være den, at naar man har bestemt, at Arbejdsgiverne skal yde deres Bidrag til Invalideforsikringsfonden, maa det være ud fra den Betragtning, at de Arbejdere, der skal nyde godt af Invalideforsikringsfonden, er blevet Invalidere gennem deres Arbejde. Men dette kan jo ikke siges om de aandssvage, der er Tale om i den foreslaaede nye Bestemmelse. Det forekommer mig, at Arbejdsgiverne som saadanne har et rimeligt Krav paa, at deres Bidrag til Invalideforsikringsfonden anvendes efter det Formaal, det maa og skal have, nemlig at hjælpe de Arbejdere, som bliver Invalidere under deres Arbejde, under deres Tjeneste hos Arbejdsgiverne, som yder disse Bidrag.

Til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende den stærke Kontrol, som det ærede Medlem ønsker gennemført ved det Forslag, der er udarbejdet af ham og hans Parti. Det vilde blive et overordentlig omstændeligt og meget kostbart Apparat, der her blev stillet paa Benene. Det skal bestaa af en Underretsdommer, Amtslægen, en Repræsentant for Centralforeningen i Amtets eller Københavns Sygekasser og yderligere en Arbejdsgiver, og det maa formodes, at de skal træde i Funktion, naar der overhovedet er Tale om at bedømme en Invaliditet. Det vil altsaa blive større Udgifter end de store Udgifter, vi allerede har, og det vil, som sagt, blive meget vanskeligt, idet der i hvert eneste Amt skal oprettes saadanne kontrollerende Nævne, som skal tage hver